Οἱ πλημμυροπαθεῖς πρέπει νὰ τύχουν τῆς στοργῆς τοῦ Κράτους. Καὶ ἡ ἀνάγκη εἶναι ἐπείγουσα, διότι ἡ κακοκαιρία ἐπιτείνει τὰς δυσχερεῖς συνθήκας τῆς διαβιώσεώς των.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι ἔκαμαν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν ἐκ πλημμυρῶν εἰς τάς δενδροκαλλιεργείας. Ἄς ἴδωμεν πότε οἱ ἁρμόδιοι τοῦ ὑπουργείου θὰ ἐκδηλώσουν τὸ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον των ὑπὲρ τῶν πληγέντων.

Ο ΚΙΤΡΟΥΣ, ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ κ. ΒΑΡΝΑΒΑΣ

ΙΕΡΑΡΧΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔδωσε εἰς τὸ ἄξίωμα ἔννοιαν & περιεχόμενον μεγάλης ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀποστολῆς

ΕΝΤΟΝΟΣ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Ὁ γνωστὸς ἀνὰ τὸ πανελλήνιον δημοσιογράφος καὶ συγγραφεὺς κ. Παν. Παπαδούκας, περιοδεύων εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα ὡς συνεργάτης μεγάλης ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος, ἐπεσκέφθη καὶ τὴν πόλιν τῆς Κατερίνης, ἕδραν τῆς Μητροπόλεως Κίτρους, τὴν ὁποίαν, ἀπὸ 12ετίας ἤδη, ποιμαίνει ὁ συμπολίτης Ἱεράρχης, Σεβ. Μητροπολίτης κ. Βαρνάβας (Τζωρτζάτος), ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων Κληρικῶν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Παπαδούκας, ὡς θὰ διαπιστώσουν οἱ ἀναγνώσται ἀπὸ τὰς δημοσιευομένας κατωτέρω ἐντυπώσεις, ἔμεινεν ἔκπληκτος ἀπὸ τὸ ὀγκώδες, ἐμπνευσμένον ἔργον τοῦ κ. Βαρνάβα, ἡ μετὰ τοῦ ὁποίου γνωριμία — ὡς προσφυῶς ἀναγράφει — «ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς σπάνιες ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς χαρές, ποὺ δοκίμασε στὴ ζωή του». Λόγῳ τοῦ γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ποὺ παρουσιάζουν αἱ ἐντυπώσεις τοῦ κ. Παπαδούκα, ἀλλὰ — καὶ κυρίως — διὰ νὰ καταδειχθῇ ὅτι ἡ Ἐκκλησία κατέχει ἀνυπολογίστους δυνατότητας τεραστίας προσφορᾶς καὶ εἰς τὴν σύγχρονον Κοινωνίαν, ἀρκεῖ οἱ φορεῖς τῆς Ἐκκλησίας νὰ εἶναι πράγματι «τῷ πνεύματι», παραθέτομεν τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ διαπρεποῦς δημοσιογράφου, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὶν προχωρήσουμε στὰ ζητήματα τῆς πόλεως Κατερίνης καὶ τοῦ νομοῦ Πιερίας θὰ σταθοῦμε — θέλοντας καὶ μή, γιατὶ μᾶς ὑποχρεώνει μὲ τὸν ὄγκο του καὶ τὴν ἔκτασί του — σ' ἕνα ἔργο, ποὺ ὅμοιό του δὲν θὰ συναντήσουμε σὲ ἄλλη πόλι τῆς Ἑλλάδος: Στὸ ἔργο τῆς Μητροπόλεως. Ἡ Κατερίνη εὐτύχησε νὰ βρῆ, στὸ πρόσωπο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους κ. Βαρνάβα — ἐνεθρονίσθη τὸ 1954 — ἕναν ἐξαίρετο καὶ ἐμπνευσμένο Ἱεράρχη ὁ ὁποῖος, στὸ ἐκκλησιαστικό του ἀξίωμα ἔδωσε τὴν ἔννοια καὶ τὸ εὐρὺ περιεχόμενο μεγάλης ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀποστολῆς. Ἡ Μητρόπολις Κίτρους δὲν περιορίζεται στὰ στενὰ ὅρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς, πνευματικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς δράσεως, ἀλλὰ ἐπεκτείνει τὴν παρουσία της σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καὶ ἀνταποκρίνεται σέ αἰτήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος: Στὴν ἱκανοποίησι τῶν ἀναγκῶν τῆς Παιδείας, στὴν ἵδρυσι κοινωφελῶν ἱδρυμάτων, στὴν περίθαλψι ἀσθενῶν, νηπίων καὶ γερόντων, στὴν ἐξύψωσι τῆς πολιτιστικῆς στάθμης τοῦ λαοῦ καὶ παντοῦ ὅπου ἡ πρωτοβουλία της ἢ ἡ βοήθειά της μπορεῖ ν' ἀποβῇ ὠφέλιμη καὶ ἀποδοτική. Χαρακτηριστικὰ ἄς ἀναφερθῇ ὅτι ἀκόμη καὶ στὴν ἀποτελεσματικὴ ἐπίλυσι τοῦ προβλήματος ὑδρεύσεως τῆς πόλεως (ποὺ βρίσκεται στὸ στάδιον τῆς πραγματώσεως) συνέβαλε οὐσιαστικά.

Ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπο, δημιουργικὴ φαντασία καὶ πρακτικὸ πνεῦμα ἐμπνέουν τὸν Σεβασμιώτατο κ. Βαρνάβα στὴν πολυσχιδῆ δρᾶσι του, τῆς ὁποίας τὴν ὑλικὴ ἔκφρασι βλέπουμε ὑπὸ μορφὴν ἐπιβλητικῶν κτιρίων κοινωνικῆς ὠφελείας σέ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς πόλεως καὶ σὲ πολλὰ τῆς ὑπαίθρου. Ὅποιος θὰ ἴδῃ μεγάλη οἰκοδομὴ καὶ σκαλωσιὲς στὴν Κατερίνη, μπορεῖ νὰ πῆ μετὰ βεβαιότητος, ὅτι πρόκειται περὶ ἔργου τῆς Μητροπόλεως. Ἄς δώσουμε ὅμως τὴν εἰκόνα τῶν πραγματοποιήσεών της, στὸ διάστημα μιᾶς δεκαετίας.

Τὰ Ἱδρύματα τῆς Μητροπόλεως

1) Ἐκκλησιαστικὸ Ὀρφανοτροφεῖο. Ἕνα τεράστιο κτίριο ἡμιτριώροφο κτίριο, σὲ ὡραία καὶ ὑγιεινὴ θέσι, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι. Ἐθεμελιώθη τὸ 1956 καὶ τώρα εἶναι σχεδὸν ἕτοιμο νὰ λειτουργήσῃ. Κοιτῶνες μὲ λίγα κρεββάτια ὁ καθένας, γιὰ νὰ μὴ δίνουν τὴν ἐντύπωσι στρατωνισμοῦ, μεγάλες αἴθουσες, τραπεζαρία, μαγειρεῖα μὲ τὰ σύγχρονα μέσα, κεντρικὴ θέρμανσις καὶ θέα πρὸς τὸν Ὄλυμπο καὶ τὰ Πιέρια. Προορίζεται γιὰ 100 ὀρφανὰ παιδιὰ καὶ ἡ σκέψις τοῦ κ. Βαρνάβα εἶναι νὰ μὴ δοθῇ στὸ ἵδρυμα τὸ καταθλιπτικὸ ὄνομα «Ὀρφονατροφεῖον», ποὺ δημιουργεῖ στὸ παιδὶ αἴσθημα μειονεκτικότητος, ἀλλὰ μιὰ ἄλλη ὀνομασία, ποὺ δὲν θὰ βροντοφωνῇ τὸν προορισμὸ του. Στὸ πρόγραμμα τὸ σχετικὸ μὲ τὸ Ὀρφανοτροφεῖο, ὑπάρχει ἡ προοπτικὴ νὰ ἱδρυθῇ μελλοντικῶς εἰδικὴ Σχολὴ ὀρφανοτρόφων καὶ γηροκόμων, στὴν ὁποία θὰ καταρτίζωνται εἰδικευμένα στελέχη γιὰ ἀντίστοιχα ἱδρύματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας.

2) Ἐκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο. Ἐθεμελιώθη τὸ 1962 καὶ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ...

ΠΟΝΤΟΙ ΑΠΙΑΣΤΟΙ

...ΤΟ ΒΕΛΟΝΙ

Μηνιαία, λοιπόν, ἐφέτος, ἡ διάρκεια τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιὰ τὸ Πατρινὸ Καρναβάλι. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ἐγένετο ἐπισήμως, ἔστω καὶ ἐν ὑπαίθρῳ, ἡ κήρυξις τῆς ἐνάρξεώς του. Ἀπὸ σήμερα, ἀρχίζουν καὶ τὰ γνωστά μας «Μπουρμπούλια». Ποιὸς ἔχει τὴ χάρη τῆς νεολαίας! Καὶ τὴν εὐκαιρία τῶν ἀστυνομικῶν καὶ πυροσβεστῶν... ποὺ συνδυάζουν τὸ ὑπηρεσιακὸν μὲ τὸ εὐχάριστον καὶ θὰ παρακολουθήσουν ἀπὸ «σιρτάκι» μέχρι «χασάπικο»! Δὲν εἶναι, βεβαίως, οἱ μόνοι ποὺ θὰ ἀπολαύσουν τὸ θέαμα, γιατί, ἂν ἀναπολήσουμε τὰ περυσινά, θὰ ἐπαναφέρουμε στὴ μνήμη μας κατάμεστα θεωρεῖα, γαλαρία καὶ ...«φουγάρο», ἀπὸ χαρούμενα πρόσωπα, ὄχι καὶ τόσο νεανικά! Μιλᾶμε, βέβαια, γιὰ τοὺς ἄνδρες. Τοῦ ἀσθενοῦς φύλου οἱ ἐκπρόσωποι ἔχουν τὸν τρόπο νὰ καλύπτουν τὰ μὴ προτιμητέα, μὲ ἕνα ντόμινο! Δὲν ἀναφερόμαστε, ὡς ἐκ τούτου, εἰς τὶς ἀξιολάτρευτες ἢ τὶς... ἀξιοσέβαστες κυρίες ἢ δεσποινίδες. Τοῦτες, ἀπὸ θέσεως ἰσχύος, ἐλέγχουν, ἐρευνοῦν καὶ ἐκδηλώνουν τὶς προτιμήσεις των. Τὸ «Βελόνι» θὰ διευκολύνῃ μᾶλλον ὅσους, διὰ λόγους... ὑγείας, δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ «Δημοτικὸ Θέατρο», περιγράφοντας σκηνὲς ψυχαγωγίας ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Βιεννέζικης ὀρχήστρας...

★

Ἡ δημοσιευθεῖσα εἴδησις ἐνάρξεως τῶν ἀπογευματινῶν χορῶν τοῦ «Δημοτικοῦ» δὲν ἦτο ἀπὸ κεῖνες, ποὺ περνοῦν ἀπαρατήρητες. Τὸ συζυγικὸ μάτι τὴν ἐπεσήμανε:

—Γιῶργο, βλέπω ἀρχίζουν νωρὶς ἐφέτος τὰ «μπουρμπούλια», θὰ τιμήσῃς μήπως τὰ... ἐγκαίνια;

Ἐπισκοπεῖται ὁ σύζυγος, ἐλέγχεται καὶ ἐσωτερικὰ μὲ τὶς ἀκτῖνες «Χ» τῆς διορατικότητος τῆς συμβίας. Δὲν ἀναμένεται κατάφασις στὴν ἐρώτησι. Εἶναι ἡ ἄρνησι γνωστὴ πρὶν ἀκόμη τὴν ἐκστομίση ὁ ἄνδρας. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐφησυχάζει τὴν κυρία, ποὺ διῆλθε τὴν πρώτη, κι' ἴσως καὶ τὴ δεύτερη ἄνοιξι τῆς ζωῆς. Ἀπαιτεῖ καθημερινὴ ἀναφορά, ὁσάκις ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ σπίτι των καὶ συνεχίζεται ἡ... λειτουργία τῶν «μπουρμπουλιῶν», χωρίς, ἀσφαλῶς, Ἱερέα! Ἀλλά, ἐνῷ μέχρι πέρυσι ἔπαιρνε ὅρκο στὴ ζωή της καὶ ἀνωδύνως ἐγεύετο τοὐλάχιστον τὴ θαλπωρὴ τῆς μεθυστικῆς μουσικῆς καὶ ἀπελάμβανε τὴ «γιάνγκα», γιὰ τὴν ἐφετεινὴ περίοδο δὲν ἐγγυῶνται, ὅσοι τὸν γνωρίζουν, συμμετοχὴ στὴν... ἱερουργία τῆς αἰθούσης τοῦ θεάτρου. Βλέπετε, ἔκαμε, ἐν τῷ μεταξύ, τὴν παρουσία του καὶ ὁ υἱός. Καὶ ἡ μαμὰ πρὸ τῆς ἐξομολογήσεως, προσθέτει εἰς τὸν ὅρκο καὶ τὸ παιδί, ποὺ τόσο λατρεύει ὁ μπαμπᾶς. Σήμερα τὸ ἀπόγευμα θὰ πληροφορηθοῦμε τὴ συνέχεια. Θὰ κάμῃ τὴν ἐμφάνισί του στὸ «μπουρμπούλι»;

★

Παληὲς συμμαθήτριες, συνηντήθησαν συμπτωματικὰ στὴν κινηματογραφικὴ αἴθουσα. Κι' ἐνῷ εἶχε ἀρχίσει ἡ προβολὴ τῶν... ἐπικαίρων τῆς διαφημίσεως, ἡ μονότονος διατυμπάνισι τῶν προϊόντων τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ἐπιχειρήσεως, κάτι παρόμοια μ' ἐκεῖνες τὶς φωνὲς ποὺ ἀκούγονται σὲ λαϊκὰ πανηγύρια («δὲν εἶναι δόας, δὲν εἶναι καρχαρίας, ἕνα φιδάκι ἀπ' τὰς Ἰνδίας, ὁ Περικλῆς» — «πάρτε σκόνι ποὺ καθαρίζει τὰ τεντζερέδια σας καὶ τὰ... δόντια σας κλπ.»), οἱ δυὸ κυρίες «γάζωναν» ὄπισθέν μας!

—Μαρία μου, ἐσὺ καλὰ ἔχεις ἀποκατασταθῆ. Δὲν εἶσαι ὑποχρεωμένη οὔτε νὰ ἐργάζεσαι καὶ ἔχεις καὶ τὴν κοινωνική σου προβολή...

Ἡ ἄλλη δὲν ἀρνεῖται τὴν «ἀποκατάστασί» της καὶ παίρνει ὕφος προστατευτικὸ γιὰ τὴν καημένη τὴν παλὰ συμμαθήτριά της:

—Ἄκουσε, Βαρβάρα, ἂν θέλῃς καμμιὰ προαγωγή, μὴ διστάσῃς. Ξέρεις, ἔχω τὰ μέσα νὰ ἐπιτύχω κάτι τέτοιο. Οἱ ἐπαφές μας ἐπιτρέπουν νὰ διευκολύνουμε καὶ καμμιὰ γνωστή!

Ἀναδιπλώθηκε στὸ κάθισμά της ἡ ἄλλη, γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ, μὲ ὑπόκλισι, τὴν καλὴ φίλη μὲ τὰ πολιτικὰ μέσα!

Ὁ Κώστας Βουτσᾶς μὲ τὴ Νίτσα Μαρούδα, ποὺ κυνηγόντουσαν στὴν ὀθόνη καὶ ἡ διαμαρτυρία τοῦ παρακαθημένου γέροντος διέκοψαν τὴν συζήτησι. Κοὶ ὑπῆρχε τόση κάψα στὶς παληὲς συμμαθήτριες, ποὺ θά... ξημερωνόντουσαν στὴν ψιλοκουβέντα!

★

Πεζοδρομιακὸς διάλογος:

—Τὸν Ἀνδρέα τὸν ἐκάλεσαν

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΕΓΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΘΕΜΑ

Καθημερινῶς αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν διαζυγίων εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας

ΣΙΚΑΓΟΝ 22.— Πολλοὶ γάμοι ἀποτυγχάνουν στὴν Ἀμερικὴ ἐπειδὴ οἱ κοπέλλες διδάσκονται μόνο πῶς νὰ γίνουν «σύμβολα τοῦ σὲξ» καὶ τίποτα περισσότερο, εἶπε χθὲς ὁ ψυχολόγος δρ. Μπέρτς.

Καὶ συνέχισε: «Τὰ κορίτσια μας νομίζουν ὅτι ἂν ξέρουν πῶς νὰ βάφουν τὰ χείλη τους, πῶς νὰ παρουσιάζουν μεγαλύτερο στῆθος καὶ πῶς νὰ ἔχουν προκλητικοὺς γοφοὺς, δὲν χρειάζεται νὰ μάθουν τίποτα περισσότερο».

«Ὅταν λοιπὸν, ἕνας γάμος συναντήσῃ δυσκολίες, οἱ γυναῖκες δὲν ἔχουν σχεδὸν καινένα ἐφόδιο γιὰ νὰ τὶς ἀντιμετωπίσουν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σὲξ - ἀπῆλ. Καὶ συνήθως ἀκολουθεῖ τὸ διαζύγιο».

Ὁ δρ Μπὲρτς, ὁ ὁποῖος εἶναι προϊστάμενος τοῦ τμήματος συμφιλιώσεως τοῦ δικαστηρίου διαζυγίων τῆς Πολιτείας τοῦ Ἰλλινόϊς, ἐπίσης εἶπεν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν διαζυγίων αὐξάνει καθημερινά.

«Ἡ κατάστασις χειροτερεύει συνεχῶς, παρετήρησε. Κάποτε ἀναλογοῦσε ἕνα διαζύγιο σὲ κάθε τρεῖς οἰκογένειες τῆς Ἀμερικῆς. Σήμερα ἡ ἀναλογία πλησιάζει τὸ 40% — δυὸ στὶς πέντε».

Ὅταν μιὰ κοπέλλα ἐγκαταλείπει σήμερα τὴν Ἄλγεβρα, τὸ κάνει μόνο γιὰ νὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν ραντεβοῦ της. Νομίζω πῶς ἂν κατορθώσῃ νὰ βρῆ σύζυγο, δὲν τῆς χρειάζεται ἡ Ἄλγεβρα».

»Εἶναι ἀναπόφευκτον οἱ ἄνδρες νὰ ἀποτυγχάνουν μερικὲς φορὲς στὴν ἀμερικανικὴ κοινωνία ἢ νὰ συναντοῦν δυσκολίες. Αὐτὸ τρομοκρατεῖ τὶς γυναῖκες καὶ τὶς κάνει ἀπαιτητικώτερες. Καὶ τότε ποὺ ὁ σύζυγός τους τὶς χρειάζεται περισσότερο παρὰ ποτέ, δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς ὑποχρεώσεις τους. Τὰ κορίτσια πρέπει, νὰ διδάσκωνται νὰ ἀναπτύσσουν τὴν προσωπικότητά τους, ἀντὶ τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς ποὺ τοὺς δίνεται στὸ σχολεῖο. Οἱ ἔρωτικὲς σχέσεις τῶν ἀνδρογύνων δὲν ἀποτελοῦν συνήθως τὴν αἰτίαν τοῦ διαζυγίου», κατέληξεν.

ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Τοῦ αἰδεσ. κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ «Πελοπόννησος» θὰ δημοσιεύσῃ, κατὰ Κυριακήν, σειρὰν ἄρθρων τοῦ συνεργάτου της αἰδεσιμολ. κ. Γεωργίου Παπασταύρου ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον: «Τὸ παιδὶ καὶ ἡ οἰκογένεια». Τὰ ἄρθρα ἀναφέρονται εἰς πλείστας πτυχὰς τοῦ βασικοῦ κυττάρου τῆς κοινωνίας, τὸ ὁποῖον ἀποτελοῦν ἡ οἰκογένεια καὶ τὸ παιδὶ καὶ δίδονται αἱ ἁρμόζουσαι, διὰ τὴν ὀρθὴν λειτουργίαν των, κατευθύνσεις ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς Χριστιανικῆς Κοσμοθεωρίας.

Τὸ πρῶτον, εἰσαγωγικὸν ἄρθρον τοῦ κ. Παπασταύρου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τεράστιο, βασικώτατο καὶ σπουδαιότατο εἶναι τὸ θέμα τοῦ παιδιοῦ, κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν καὶ ὁμολογίαν. Ἄλλωστε, τὸ θερμὸ ἐνδιαφέρον, ποὺ ἐκδηλώνεται γύρω ἀπ' αὐτὸ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων ἀνθρώπων καὶ ὅλα ὅσα λέγονται καὶ γράφονται ἐπάνω σ' αὐτό, μαρτυροῦν τὴ μεγάλη καὶ ἰδιαίτερη σημασία του γιὰ τὴν οἰκογένεια καὶ τὸ κοινωνικὸ σύνολο.

Δὲν πρόκειται λοιπὸν νὰ παραθέσουμε ἐπιχειρήματα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς σπουδαιότητός του, μιὰ καὶ ὅλοι μας τὴ ζοῦμε καὶ τὴ νοιώθουμε ἔντονα μέσα μας. Οὔτε πρόκειται νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὸ παιδὶ θεωρητικὰ καὶ νὰ ἐκθέσουμε ἀπόψεις ἐπιστημονικές, ὅσες σχετικῶς διατυπώνουν ἡ παιδαγωγικὴ καὶ ἡ ψυχολογία. Ὑπάρχουν ἄλλοι ἁρμοδιώτεροι καὶ εἰδικώτεροι, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὰ θεωρητικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ προβλήματα τοῦ παιδιοῦ. Ἐμεῖς θὰ μελετήσουμε τὸ ζήτημα σὰν γονεῖς καὶ σὰν οἰκογένεια, διότι ἔτσι μᾶς ἐνδιαφέρει καὶ ἔτσι τὸ ἀντιμετωπίζουμε καθημερινῶς. Ἄλλωστε, μὴ ξεχνᾶμε, ὅτι, ἂν ἡ ἐπιστήμη βλέπῃ τὸ παιδὶ σὰν ἀντικείμενο ἐρεύνης οἱ γονεῖς καὶ ἡ οἰκογένεια τὸ βλέπουν «σὰν σάρκα ἀπὸ τὴ σάρκα τους καὶ σᾶν ὀστοῦν ἀπὸ τὰ ὀστᾶ τους», ποὺ γεννιέται καὶ μεγαλώνει καὶ ἀνατρέφεται μέσα στὴν ἴδια φωλιὰ καὶ ζῆ καθημερινὰ μαζί τους καὶ δημιουργεῖ, ὅπως εἶναι ἑπόμενο πολλὰ καὶ ποικίλα θέματα.

Θὰ τὸ ἰδοῦμε λοιπὸν μὲ πόνο τὸ παιδὶ καὶ μὲ ἀγάπη ξεχωριστὰ θὰ μελετήσουμε τὰ προβλήματά του, ποὺ εἶναι πρὸ παντὸς δικά μας προβλήματα. Κυρίως ἐκεῖνο, ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ, εἶναι νὰ βροῦμε τὴν αἰτία τῆς φοβερῆς κακοδαιμονίας τῆς νεότητος. Νὰ ψάξουμε νὰ βροῦμε τὴ βαθύτερη ρίζα τοῦ κακοῦ. Διότι πρέπει νὰ καταλάβουμε, ὅτι τὰ παραστρατήματα καὶ οἱ διάφορες ἐκδηλώσεις τῆς διαστροφῆς τῆς νεολαίας ὀφείλονται σὲ βαθύτερα αἴτια, καὶ ἂν δὲν χτυπήσουμε τὸ κακὸ στὴ ρίζα του, διόρθωσι καὶ θεραπεία δὲν ἐπιτυγχάνεται.

Καὶ μάλιστα θὰ πρέπει νὰ ἐρευνήσουμε τὴν οἰκογένεια, μέσα στὴν ὁποία γεννιέται καὶ ἀνατρέφεται τὸ παιδὶ καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν παίρνει τὶς πρῶτες βάσεις καὶ τὰ βασικὰ ἐφόδια γιὰ τὴ μελλοντική του ἐξέλιξι καὶ σταδιοδρομία. Ἐκεῖ θὰ πρέπει νὰ πέσῃ ὅλο τὸ βάρος καὶ νὰ στραφῇ ὁλόκληρη ἡ προσοχή μας καὶ δὲν θὰ πρέπει ὅλα νὰ τὰ φορτώνουμε στὴν κοινωνία καὶ στὸν κακὸ κόσμο καὶ στὴ σάπια ἐποχή μας. Δὲν θέλουμε βέβαια νὰ ἀμνηστεύσουμε τὴν κοινωνία σέ ὅλες της τὶς μορφὲς καὶ νὰ δικαιολογήσουμε τὰ χάλια της, γιὰ τὰ ὁποῖα ἄλλωστε ἔχουμε μιλήσει κατὰ τὸ παρελθόν. Τονίζουμε ὅμως ἐδῶ καὶ ἐπιμένουμε — θὰ φανῆ ἄλλωστε αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὰ ἄρθρα, ποὺ θὰ ἐπακολουθήσουν — ὅτι ἡ οἰκογένεια καὶ ἰδιαιτέρως οἱ γονεῖς παίζουν τὸν πρῶτο καὶ κυριώτερο ρόλο στὴν ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ διαμόρφωσι τοῦ παιδιοῦ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ οἰκογένεια ἔχει μεγίστην τὴν εὐθύνην διὰ τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἐξέλιξίν του.

Πράγματι· λέγουν πολλοί. «Δὲν ἔχουμε μορφωμένους γονεῖς καὶ μάλιστα μητέρες».

Δὲν εἶναι σωστὴ ἡ ἔνστασι, οὔτε καὶ ἀπόλυτη. Μήπως οἱ μορφωμένοι καὶ οἱ παραμορφωμένοι γονεῖς τῆς σήμερον βγάζουν καλὰ παιδιά; Ἢ μήπως οἱ στατιστικὲς δὲν μαρτυροῦν, ὅτι τὰ «γαλαζοαίματα» παιδιὰ τῆς ἀριστοκρατίας βγαίνουν χειρότερα ἀπὸ τὰ βασανισμένα παιδιὰ τῶν φτωχῶν καὶ πολυμελῶν οἰκογενειῶν;

Κάτι ἄλλο λοιπὸν πρέπει νὰ φταίῃ. Καὶ αὐτὸ θὰ τὸ διακριβώσουμε μὲ τὸν καθαρὸν φακὸν τῆς εὐαγγελικῆς ἀληθείας, ποὺ εἶναι φωτεινὴ σὰν τὸν ἥλιο, διότι μέσα σ' αὐτὴν μιλάει **ὁ Χριστός,** δηλαδὴ ὁ Ἴδιος ὁ Θεός, ποὺ εἶναι «τὸ φῶς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή». Καὶ θὰ ἐρευνήσουμε τὰ πράγματα μὲ τὸν φακὸν τῆς χριστιανικῆς ἀληθείας, **ὄχι διότι εἴμαστε** ἐπηρεασμένοι λόγω τῆς ἰδιότητός μας, ἀλλὰ διότι βάσει αὐτῆς ἀντιμετωπίζονται ὀρθῶς ὅλα τὰ ἀνθρώπινα προβλήματα καὶ διότι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὶς αἰώνιες ἀρχὲς της, ἔχει δημιουργήσει τὸ σημερινὸ κατάντημα τῆς ζωῆς καὶ ἔχει προκαλέσει, χωρὶς ἄλλο, τὴ φοβερὴ διαστροφὴ τῆς νεότητος, γιὰ τὴν ὁποίαν θρηνοῦμε ὅλοι μας, χωρὶς τίποτε νὰ μποροῦμε νὰ κάνουμε, παρὰ τὰ γιατροσόφια ποὺ μᾶς συνιστοῦν οἱ δῆθεν ὑπεύθυνοι καὶ ἁρμόδιοι. Μόνος τρόπος θεραπείας εἶναι ἡ στροφὴ τῆς οἰκογενείας καὶ μάλιστα τῶν γονέων στὸ Χριστὸ καὶ στὶς αἰώνιες ἀρχές του. Τίποτε ἄλλο. Θὰ εἴμεθα δὲ πολὺ εὐτυχεῖς, ἂν μὲ τὰ ἁπλᾶ αὐτὰ λόγια βοηθήσουμε τοὺς εὐσεβεῖς ἀναγνώστας στὴν ἱερὴ ἀποστολή των ὡς γονέων.

ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΚΡΑΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Η ΕΙΔΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ,,

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τητα καὶ συνέπεια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὕπερθεν ἀπορρεουσῶν ἐπιταγῶν, τὰ Κέντρα Κοινωνικῆς Προνοίας ἔχουν ἐπωμισθῆ ἐπιπρόσθετον δυσχερὲς καὶ πολυσχιδὲς ἔργον, συνιστάμενον εἰς τὴν προσαρμογὴν τῶν κατευθυντηρίων γραμμῶν τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας, ποὺ εἶναι ὁ φορεὺς τῆς κυβερνητικῆς, ἑκάστοτε, Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, ἀναλόγως τῆς ἐμφανιζομένης ἰδιομορφίας καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν καὶ ὅρων.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν Κέντρων Κοιν Προνοίας ἔγκειται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου τῆς ἀπίθανης εἰς ἔκτασιν καὶ βάθος προσφορᾶς των. Ἀλλὰ διὰ νὰ συντελεσθῆ μιὰ τοιαύτη ἀναγνώρισις, ἀπαιτεῖται ἡ πλήρης γνῶσις τῶν ἁρμοδιοτήτων καὶ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν, οὐχὶ μόνον ὑπὸ ἐκείνων, οἵτινες συναλλάσσονται μὲ τὰς Ὑπηρεσίας αὐτὰς καὶ ἔχουν ἐναργῆ τὴν εἰκόνα τῆς δράσεως καὶ τῆς προσφορᾶς, ἀλλὰ παρὰ πάντων, ὥστε ἡ κρίσις νὰ εἶναι ἀσφαλὴς καὶ ἡ ἀναγνώρισις καθολική.

Μὲ βάσιν τὸ Κέντρον Κοιν. Προνοίας Ἀχαΐας, ποὺ ἀδιστάκτως καὶ δικαίως δυνάμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν κόσμημα τῶν ἐν τῷ Νομῷ λειτουργουσῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν — χαρακτηρισμὸς ὁ ὁποῖος κεῖται μακρὰν πάσης προκαταλήψεως, ὑποκειμενικότητος καὶ συμπαθειῶν — θὰ δώσωμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην τὰ στοιχεῖα, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα διὰ νὰ κρίνῃ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποστολῆς καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ συντελουμένου ἔργου.

Καὶ ἄς ἀρχίσωμεν, πρὸ τῆς ἀναλύσεως τῶν προγραμμάτων, ἀπὸ τὰ θεμέλια, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται τὰ προγράμματα, ἀπὸ τοὺς φορεῖς τῆς εἰς τὸν Νομὸν Ἀχαΐας Κοινωνικῆς Προνοίας, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἔμψυχον ὑλικόν.

Πρέπει νὰ αἰσθάνεται κανεὶς ὑπερήφανος διὰ τὴν ποιότητα καὶ τὴν στάθμην τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας Πατρῶν καὶ τοῦτο, διότι, ἂν ἐπαινετὴ εἶναι ἡ εὔορκος ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος παρ' οἱουδήποτε ὑπαλλήλου, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ρηθείσης Ὑπηρεσίας, διακρίνει κανεὶς ν' ἀναβλύζῃ ἀσίγαστον τὸ πάθος τῆς προσφορᾶς, τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον, τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν πάσχοντα συνάνθρωπον καὶ συνεπῶς ἀποτελεῖ καθῆκον καὶ ὑπέρτατον χρέος νὰ ἐξάρωμεν ἰδιαιτέρως τὰς ἀρετάς, ποὺ κοσμοῦν τὸ προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς, ἀπὸ τὸν ρέκτην καὶ ἀκάματον ἐργάτην τοῦ καλοῦ, διευθυντὴν της κ. Κων)νον Κανελλόπουλον μέχρι τοῦ τελευταίου ὑπαλλήλου.

Κάτι, ποὺ προκαλεῖ βαθὺ αἴσθημα ἱκανοποιήσεως καὶ θαυμασμοῦ καὶ ποῦ κεῖται ὑπεράνω καὶ πέραν τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν κάτι ποὺ σοῦ δημιουργεῖ μίαν αἴσθησιν πληρότητος καὶ ποὺ ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν παντὸς ὀξυδερκοῦς παρατηρ